

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Karla Ulíka a Mgr. Josefa Straky ve věci

žalobkyně: **FINE FISH CZ s.r.o.**
IČO 02358964, sídlem Biskupský dvůr 2095/8, 110 00 Praha 1
zastoupená JUDr. Ing. Pavlem Fabianem, advokátem
sídlím Marešova 304/12, 602 00 Brno

proti

žalované: **Ústřední veterinární správa Státní veterinární správy**
sídlím Slezská 100/7, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 1. 2019, č. j. SVS/2019/006891-G,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění

I. Shrnutí rozhodnutí správních orgánů

1. Krajská veterinární správa Státní veterinární správy pro Středočeský kraj (dále jen „správní orgán prvního stupně“) rozhodnutím ze dne 1. 11. 2018, č. j. SVS/2018/130425-S (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), uznala žalobkyni vinnou ze spáchání pěti přestupků, které správní orgán prvního stupně zjistil při kontrole dvou chladiřenských skladů a jednoho mrazírenského skladu v provozovně žalobkyně na adrese X dne 12. 6. 2018. Žalobkyně dle rozhodnutí naplnila skutkové znaky přestupků:

a) dle § 17 odst. 2 písm. f) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění účinném do 19. 5. 2019 (dále jen „zákon o potravinách“) tím, že porušila § 10 odst. 1 písm. c) zákona o potravinách, když uváděla do oběhu potravinu živočišného původu: kapr mražený, balený v polyetylenových sáčkích (dále jen „PE sáčkích“), o hmotnosti 170,7 kg, bez jakéhokoli označení, tedy uváděla na trh potravinu neznámého původu;

b) dle § 17 odst. 1 písm. p) zákona o potravinách tím, že porušila povinnost dle § 3 odst. 1 písm. q) bodu 1. zákona o potravinách, když uváděla do oběhu potraviny: 1) vepřová panenka (hmotnost 125,96 kg, spotřebujte do 10. 6. 2018), 2) chlazený nízký roštěnec H. (o celkové hmotnosti 14,8 kg, spotřebujte do 8. 6. 2018), 3) různé druhy uzenin (o celkové hmotnosti 197,94 kg, spotřebujte do 17. 3. 2018, 20. 4. 2018 a 19. 5. 2018), tedy nevyřadila z dalšího oběhu potraviny s prošlým datem použitelnosti;

c) dle § 17 odst. 2 písm. g) zákona o potravinách tím, že porušila povinnost dle § 10 odst. 2 zákona o potravinách, když uváděla do oběhu výrobek vepřové koleno vac. /vepřové koleno s jehlicí lákované (o celkové hmotnosti 95,54 kg, datum minimální trvanlivosti do 18. 3. 2017), který neoznačila informací, že jde o potravinu s prošlým datem minimální trvanlivosti a zároveň tato potravina nebyla umístěna odděleně;

d) dle § 17 odst. 1 písm. r) zákona o potravinách tím, že porušila povinnost dle § 3 odst. 1 písm. q) bodu 3. zákona o potravinách, když uváděla do oběhu jednotlivá balení výrobku vepřová panenka (o celkové hmotnosti 125,96 kg), která nebyla nijak označena, tedy neprodleně nevyřadila z oběhu nedostatečně označené potraviny;

e) dle § 17 odst. 1 písm. d) zákona o potravinách tím, že porušila povinnost dle § 3 odst. 1 písm. e) zákona o potravinách, když uváděla do oběhu potraviny živočišného původu: uzeniny (o celkové hmotnosti 197,94 kg), které byly označeny pouze etiketou v cizím jazyce, tedy nezajistila, aby povinné informace o potravinách byly v českém jazyce.

2. Žalobkyni byla za tyto přestupky uložena úhrnná pokuta ve výši 100 000 Kč.
3. Žalovaná k odvolání žalobkyně shora uvedeným rozhodnutím ze dne 25. 1. 2019 (dále jen „napadené rozhodnutí“) změnila prvostupňové rozhodnutí tak, že
 - u přestupku a) změnila hmotnost kapra z 170,7 kg na 107,7 kg,

- slova „do oběhu“ nahradila slovy „na trh“,
- slova „z dalšího oběhu“ nahradila slovy „z dalšího uvádění na trh“,
- slova „z oběhu“ nahradila slovy „z uvádění na trh“, a
- u nákladového výroku doplnila odkaz na § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“).

Ve zbytku žalovaná prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

II. Shrnutí žaloby

4. Žalobkyně podala žalobu proti napadenému rozhodnutí do všech jeho výroků.
5. K přestupku ad a) žalobkyně uvádí, že odmítá zdůvodnění žalované, že jednotlivá balení kapra se nenacházela v originálních velkoobchodních baleních. Ze strany žalobkyně nikdy nebylo tvrzeno, že se výrobky nacházejí v originálních baleních. Není však podstatné, zda šlo o originální velkoobchodní balení nebo o otevřené přepravní boxy, pokud tyto byly náležitě značeny. Žalobkyně nesouhlasí se závěrem, že porušila svou povinnost tím, že uváděla na trh potraviny neznámého původu, když potraviny byly umístěny v příslušných krabicích a tyto byly řádně označeny a z označení jednotlivých krabic lze logicky dovodit, že informace uvedené na etiketě se vztahují na zboží obsažené v krabici. Žalovaná se vůbec nevypořádala s námitkou, že označování jednotlivých balení zboží v okamžiku přijetí není možné po žalobkyni rozumně požadovat, protože uchovávání zboží probíhá při teplotě - 18 °C, kdy se přilnavost etiket na PE sáčkách výrazně snižuje a může docházet k neovlivnitelnému a nekontrolovatelnému odlepování označovacích etiket z jednotlivých balení. Žalobkyně má za to, že neporušila svoji povinnost, když potraviny byly náležitě označeny a žalovaná nesprávně posoudila skutkový stav, když dovodila rozpor s § 10 odst. 1 písm. c) zákona o potravinách.
6. K přestupku ad b) žalobkyně namítá, že žalovaná nemůže odbýt její tvrzení o tom, že provedení likvidace zabránila kontrola ze strany správního orgánu prvního stupně, konstatováním, že jde o účelovou námitku. Žalovaná v tomto ohledu nedostatečně zjistila skutkový stav, neboť se nezabývala tím, zda v době blížící se expirace uvedeného zboží žalobkyně činila kroky k likvidaci zboží či nikoliv. Dle žalobkyně není reálné požadovat zlikvidování potravin ihned po uplynutí data použitelnosti. Pojem „neprodleně“ není neurčitým právním pojmem, ale je třeba jej vykládat ve smyslu „bez zbytečného prodlení“, „ihned“, „okamžitě“ apod. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) bývá tato lhůta obvykle počítána na dny, maximálně na týdny. Původní termín likvidace byl stanoven na 12. 6. 2018, tedy v řádu několika dní ode dne uplynutí doby minimální trvanlivosti. I v případě, že by byl termín stanoven např. na 15. 6. 2018 (kdy k likvidaci nakonec došlo), stále by šlo o dobu v řádu jednotek dní. Proto má žalobkyně za to, že nespáchala přestupek dle § 17 odst. 1 písm. p) zákona o potravinách. Zboží zlikvidovala „neprodleně“.
7. K přestupku ad c) žalobkyně namítá, že uvedené zboží bylo řádně označeno tak, aby bylo zjevné, že jde o zboží s prošlým datem minimální trvanlivosti. Shodně jako u přestupku ad a) poukázala na obtíže související s přilnavostí a nekontrolovatelným odlepováním etiket u

zboží přechovávaného při teplotách dosahujících až - 18°C. Při množství přechovávaných potravin není v možnostech zaměstnanců žalobkyně každý den kontrolovat, zda je zboží řádně označeno.

8. Žalobkyně také nesouhlasí s tím, že její jednání vykazuje znaky společenské škodlivosti. Kontroly odběratelem jsou velmi podrobné, nelze si tedy představit situaci, kdy by došlo k expedici zboží s uplynulou dobou minimální trvanlivosti. Právě s ohledem na to, že doba minimální trvanlivosti u některých výrobků uplynula již více než před 3 měsíci, je expedice takového zboží vzhledem k jeho na pohled patrným změněným vlastnostem nemožná.

III. Vyjádření žalované k žalobě

9. Žalovaná v první řadě odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť žalobní námitky považuje za obdobné těm odvolacím.
10. K žalobní námitce k přestupku ad a) žalovaná uvedla, že z popisu kontrolních zjištění a pořízené fotodokumentace vyplynulo, že uvedené zboží se nacházelo v otevřených boxech, které nebyly žádným způsobem označeny a jednotlivá balení kapra tak nebylo možné přiřadit k žádné konkrétní zásilce. Údajné označení boxů, ve kterých se produkty nacházely, netvrdila ani přítomná povinná osoba během kontroly a ostatně ani sama žalobkyně jakožto kontrolovaná osoba, které byl zaslán protokol o kontrole, tato zjištění nerozporovala a nepodala námitky. Žalovaná zdůrazňuje, že veterinární inspektoři jsou osoby odborně způsobilé k posouzení splnění požadavků veterinární a potravinové legislativy, kteří mají povinnost vykonávat službu nestranně. Pakliže taková osoba konstatovala nedostatky a žalobkyně nepodala námitky do protokolu, je nutno zaznamenaný skutkový stav považovat za objektivně zjištěný. To nebrání žalobkyni, aby tato zjištění rozporovala, ale musí tak učinit předložením relevantních důkazů, což se nestalo. Argument nepřilnavosti etiket na PE sáčcích nelze akceptovat – žalobkyně jako provozovatel podniku je povinna splnit své zákonné povinnosti.
11. K žalobní námitce k přestupku ad b) žalovaná uvedla, že potravinu se po uplynutí data použitelnosti *ex lege* nepovažuje za bezpečnou dle čl. 14 odst. 2 až 5 nařízení (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (dále jen „nařízení o bezpečnosti potravin“). Každá taková potravinu musí být považována za potenciální riziko pro spotřebitele, když zákon zakazuje její uvádění na trh, resp. nařizuje její okamžité vyřazení z oběhu. Ze zjištěného skutkového stavu vyplývá, že žalobkyně uváděla předmětné produkty na trh, nebyly ani nijak interně pozastaveny, ani odděleně umístěny či jakkoliv označeny jako potraviny k likvidaci, přičemž ke dni kontroly 12. 6. 2018 se jednalo o potraviny prošlé již 2 dny (vepřová panenka), 4 dny (chlazený roštěnec) a měsíce (uzeniny). Povinná osoba neuvedla při kontrole, že by šlo o zboží určené k likvidaci. Žalobkyně kontrolní zjištění zaznamenaná v protokolu o kontrole nerozporovala. Pojem „neprodleně“ v kontextu zacházení se závadnými potravinami musí být vykládán ve smyslu „okamžitě“ či „ihned“. Přípustnou se jeví lhůta několika hodin.

12. K žalobní námitce k přestupku ad c) žalovaná uvedla, že jde o účelovou námitku. Z protokolu o kontrole, proti němuž nebyly podány námitky, jednoznačně vyplývá, že zboží nebylo umístěno odděleně, jak vyžaduje § 10 odst. 2 zákona o potravinách. Žalobkyně jako provozovatel potravinářského podniku je povinna používat účinné mechanismy, aby splnila veškeré požadavky legislativy.
13. K námitce ohledně společenské škodlivosti žalovaná uvádí, že se s ní náležitě vypořádala v napadeném rozhodnutí. Ze zjištěných skutečností je zcela zjevné, že žalobkyně ve své provozovně skladovala výrobky s prošlou dobou použitelnosti a minimální trvanlivosti i více než několik měsíců. Tyto produkty nebyly nijak interně pozastaveny, odděleně umístěny či jakkoliv označeny, aby bylo zřejmé, že nejsou určeny k uvádění na trh. Nelze spoléhat na to, že by závady byly zjištěny při expedici.

IV. Replika žalobkyně

14. K přestupku ad a) žalobkyně namítá, že boxy, ve kterých se uvedené výrobky nacházely, byly fakticky označené, a je-li v protokolu uvedeno, že označené nebyly, pak se nutně jednalo o boxy, na kterých etiketa z důvodu mrazu dostatečným způsobem nepřilnula. Bez označení byly jediné jednotlivé PE sáčky, nikoliv však boxy, ve kterých se zboží nacházelo. Proto nelze mít za to, že žalobkyně porušila § 10 odst. 1 písm. c) zákona o potravinách, tedy že by uváděla do oběhu potraviny živočišného původu bez jakéhokoliv označení. S osobou přítomnou při kontrole byl bezprostředně po kontrole rozvázan pracovní poměr, protože nebyla způsobilá sdělit při kontrole potřebné informace.
15. K přestupku ad b) žalobkyně zdůrazňuje, že likvidace potravin je realizována ve spolupráci s jinou společností, není tak možné po ní požadovat, aby potraviny zlikvidovala ihned po uplynutí data použitelnosti. Úmyslem žalobkyně nebylo tyto potraviny prodávat.

V. Posouzení věci soudem

16. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované [§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a to i při přezkumu rozhodnutí o přestupku (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 18. 2. 2020, č. j. 10 As 156/2018 - 110). Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.

K přestupku ad a) (kapr neznámého původu)

17. Podle § 17 odst. 2 písm. f) zákona o potravinách se provozovatel potravinářského podniku dopustí přestupku tím, že poruší zákaz uvádět na trh potraviny podle § 10 odst. 1.
18. Podle § 10 odst. 1 písm. c) zákona o potravinách je zakázáno na trh uvádět potraviny

neznámého původu.

19. Podle § 2 odst. 1 písm. n) zákona o potravinách se potravinou neznámého původu rozumí potravina, u které nelze identifikovat provozovatele potravinářského podniku, který potravinu nebo její složku vyrobil nebo dodal jinému provozovateli potravinářského podniku.
20. Ze záznamu o nařízených opatřeních ze dne 12. 6. 2018 soud zjistil, že mezi zjištěními je uvedeno „*kapr mražený (vac. neoznačený) 107,7 kg*“, přičemž správním orgánem prvního stupně byla nařízena jeho likvidace. Žalobkyně byla poučena o možnosti podat námitky proti opatření. To neučinila a dle dokumentu „*Likvidace - kafilérie - 15. 6. 2018*“ jej nechala zlikvidovat.
21. Z protokolu o kontrole ze dne 13. 6. 2018 plyne, že kontrola proběhla ve dvou chladiřenských skladech a v jednom mraziřenském skladu rozděleným na dvě jednotky. Při kontrole byly zjištěny nedostatky ve značení výroků a zboží s prošlou zárukou; mj. je v protokole uvedeno „*kapr mražený balený v PE sáčcích bez označení o hmotnosti 107,7 kg*“. Protokol obsahuje poučení o možnosti podat proti kontrolním zjištěním námitky ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení protokolu. Žalobkyně námitky proti kontrolním zjištěním nepodala.
22. Při ústním projednání přestupků dne 12. 9. 2018 žalobkyně uvedla, že žádné zboží nebylo do oběhu uváděno. Zboží bylo samozřejmě označeno, nikoliv jednotlivě, ale na krabicích. V případě uvádění do oběhu individuálně neoznačené potraviny je tato potravina individuálně označena v okamžiku expedice, dle původní etikety.
23. Správní orgán prvního stupně k tomu v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že uváděním na trh (do oběhu) se rozumí jakékoliv držení potravin za účelem prodeje včetně nabízení k prodeji nebo jakékoliv jiné formy převodu, jakož i prodej, distribuce a další formy převodu jako takového. Podle této definice žalobkyně uváděla potraviny do oběhu, a to proto, že se jednak podílí na distribuci jejich skladováním ve své provozovně, respektive drží potraviny s účelem dalšího prodeje či převodu. Dle čl. 3 bod 16 nařízení o bezpečnosti potravin se „*fázemi výroby, zpracování a distribuce*“ rozumí jakákoli fáze včetně dovozu od prvovýroby potravin až po jejich skladování, přepravu, prodej nebo dodání konečnému spotřebiteli. Dále správní orgán prvního stupně uvedl, že z pořízené fotodokumentace je zřejmé, že kapr byl uložen mimo originální krabice, a v daném případě tedy nelze určit individuální příslušnost jednotlivého kusu zboží ke konkrétní zásilce (krabici), tedy ověřit jejich historii (původ). Za takové situace je třeba pohlížet na zboží jako na potravinu neznámého původu.
24. Žalovaná se s posouzením správního orgánu prvního stupně ztotožnila. Konstatovala, že z fotodokumentace je zřejmé, že předmětná potravina se nenacházela v originálních velkoobchodních baleních, která by byla označena, ale v otevřených přepravních boxech. Kapr balený v sáčcích bez jakéhokoliv označení se nacházel zcela zjevně mimo originální velkoobchodní balení, a nešlo tudíž přiřadit jednotlivá balení kapra ke konkrétní zásilce.
25. Soud nejprve konstatuje, že žalovaná explicitně nereagovala na odvolací námitku, že

nebylo možné po žalobkyni požadovat označení jednotlivých balení v okamžiku jejich přijetí, protože přilnavost etiket na PE sáčkách se při teplotách až - 18 °C výrazně snižuje a etikety se mohou odlepit. Uvedené však soud považuje toliko za dílčí nedostatek odůvodnění, který nezpůsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí (srov. např. rozsudek NSS ze dne 18. 12. 2020, č. j. 5 As 279/2020 - 30, odst. 16). Žalovaná v napadeném rozhodnutí uváděla, že se v případě přestupku právnické osoby uplatňuje správně-právní odpovědnost a k míře zavinění se nepřihlíží, a akcentovala tak objektivní odpovědnost žalobkyně, čímž alespoň nepřímo reagovala na odvolací námitku týkající se povinnosti žalobkyně zajistit značení potravin. Otázkou objektivní odpovědnosti a liberačních důvodů, kam žalobkyně svou námitkou směřuje, se zabýval již správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí (viz zejména jeho str. 4–5), na jehož odůvodnění lze v tomto ohledu taktéž odkázat, neboť tvoří s napadeným rozhodnutím jeden celek a argumenty v něm obsažené mohou doplnit odůvodnění napadeného rozhodnutí (srov. např. rozsudek NSS ze dne 11. 10. 2018, č. j. 7 As 276/2017 - 28, odst. 28). Správní orgán prvního stupně vysvětlil, že žalobkyně nesla odpovědnost za výsledek a mohla se vyvinut pouze za velmi specifických okolností, které však naplněny nebyly, jak je vysvětleno na str. 4 prvostupňového rozhodnutí. V dalších ohledech soud shledal napadené rozhodnutí dostatečně odůvodněným, žalobkyně s ním byla schopná polemizovat uplatněnými žalobními body, a proto soud napadené rozhodnutí neshledal nepřezkoumatelným ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

26. Po věcné stránce soud k přestupku ad a) konstatuje, že z obsahu správního spisu, konkrétně ze záznamu o nařízených opatřeních, protokolu o kontrole a fotografií pořízených při kontrole neplyne, že by balení kapra byla jakkoliv označena. Na fotografii (označené v elektronickém spise jako „1_20180612_124447.jpg“) jsou zachycena těla kaprů zabalená do PE sáčků bez jakéhokoli označení na jednotlivých sáčkách. Tato balení jsou umístěna v běžných otevřených plastových přepravkách, na kterých taktéž není vidět žádné označení. Za této situace se soud ztotožňuje s tím, že šlo o potravinu, u níž nebylo možné identifikovat jejího výrobce či dodejce, a tudíž šlo o potravinu neznámého původu ve smyslu § 2 odst. 1 písm. n) zákona o potravinách, potažmo ve smyslu § 10 odst. 1 písm. c) zákona o potravinách.
27. K námitce žalobkyně, že zmíněné krabice (přepravky) byly řádně označeny, soud konstatuje, že pokud by takto bylo možné identifikovat výrobce či dodejce zmíněných 107,7 kg kapra ve smyslu § 2 odst. 1 písm. n) zákona o potravinách, nešlo by o potravinu neznámého původu. Tvrzení žalobkyně o označení krabic však není podloženo obsahem správního spisu ani žádným důkazem. Žalobkyně ani nijak nebrojila proti nařízení likvidace balení kapra, nevznesla proti kontrolním závěrům žádné námitky a kapra zlikvidovala (přestože o možnosti vznést námitky proti nařízeným opatřením i kontrolním zjištěním byla poučena). Za této situace nemá soud důvod nevycházet ze závěru o absenci označení kapra, který je na rozdíl od tvrzení žalobkyně podložen kontrolními zjištěními a fotografií z průběhu kontroly. Ostatně žalobkyně sama nakonec v replice připustila variantu, že označené nebyly ani samotné krabice (přepravky), ale jedním dechem dodala, že v takovém případě šlo o to, že etiketa na krabici z důvodu mrazu dostatečným způsobem nepřilnula.
28. K této posledně zmiňované argumentaci žalobkyně soud uvádí, že stávající úprava

přestupků právnických osob je založena na jejich objektivní odpovědnosti s možností liberace (§ 20 a § 21 zákona o odpovědnosti za přestupky). Liberace lze dosáhnout pouze, pokud právnická osoba „prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila“ (§ 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky). Žalobkyně však nijak tvrdila a neprokazovala, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možné požadovat (přestože jí na tuto povinnost tvrzení a povinnost důkazní upozornil i správní orgán prvního stupně na str. 4 prvostupňového rozhodnutí). Pouhý odkaz na nepřilnutí etiket proto nelze jako liberační důvod akceptovat. Ostatně nesporně existují jiné způsoby a technologie označování potravin než odlepující se etikety (k podmínkám liberace přiměřeně srov. rozsudky NSS ze dne 19. 9. 2014, č. j. 4 As 123/2014 - 33, č. 3139/2015 Sb. NSS, nebo ze dne 6. 4. 2017, č. j. 3 As 95/2016 - 64).

K přestupku ad b) (neprodlená likvidace)

29. Podle § 17 odst. 1 písm. p) zákona o potravinách se provozovatel potravinářského podniku dopustí přestupku tím, že nevyřadí z dalšího uvádění na trh potraviny podle § 3 odst. 1 písm. q) bodu 1.
30. Podle § 3 odst. 1 písm. q) bodu 1. zákona o potravinách je provozovatel potravinářského podniku povinen neprodleně vyřadit z dalšího uvádění na trh potraviny uvedené v § 10 odst. 1 písm. a) až e).
31. Podle § 10 odst. 1 písm. b) zákona o potravinách je na trh zakázáno uvádět potraviny s prošlým datem použitelnosti.
32. Podle čl. 24 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 (dále jen „nařízení o poskytování informací o potravinách“), se v případě potravin, které z mikrobiologického hlediska snadno podléhají zkáze, a mohou tedy po krátké době představovat bezprostřední nebezpečí pro lidské zdraví, se datum minimální trvanlivosti nahradí datem použitelnosti („spotřebujte do“). Po uplynutí data použitelnosti se potravina nepovažuje za bezpečnou v souladu s čl. 14 odst. 2 až 5 nařízení o bezpečnosti potravin.
33. Z protokolu o kontrole vyplývá, že při kontrole dne 12. 6. 2018 bylo ve skladu žalobkyně zjištěno zboží s prošlým datem použitelnosti. Konkrétně šlo o
 - vepřovou panenku o hmotnosti 125,96 kg (spotřebujte do 10. 6. 2018),
 - chlazený nízký roštěnec o hmotnosti 14,8 kg (spotřebujte do 8. 6. 2018), a
 - různé druhy uzeniny, zčásti zaplísňené, o hmotnosti 197,94 kg (spotřebujte do 17. 3. 2018, 20. 4. 2018 a 19. 5. 2018).

34. Žalobkyně tato skutková zjištění nezpochybňuje, ale namítá, že činila kroky k neprodlené likvidaci těchto potravin. Původní termín likvidace byl dle žalobkyně stanoven na 12. 6. 2018, nakonec k ní došlo 15. 6. 2018, což žalobkyně stále považuje za „neprodlenou“ likvidaci, přičemž v žalobě uvádí, že pojem „neprodleně“ je obvykle chápán jako lhůta počítána na dny až (maximálně) týdny.
35. Soud se s její argumentací nemůže ztotožnit.
36. Žalobkyně se ve vztahu k výkladu pojmu „neprodleně“ zjevně inspirovala rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 22. 10. 2008, č. j. 9 Ca 144/2007 - 27, v němž se tamní soud zabýval podmínkou „neprodleného“ podání žádosti o trvalý pobyt po ukončení azylového řízení ve smyslu § 67 zákona č. 326/1999 Sb, o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, účinného do 20. 12. 2007.
37. Soud na okraj uvádí, že se žalobkyně se mýlí, pokud se ve shodě s citovaným rozsudkem domnívá, že pojem „neprodleně“ není neurčitým právním pojmem, jak vysvětlil NSS již v rozsudku ze dne 30. 11. 2009, č. j. 4 As 19/2009 - 103. Zejména však NSS v citovaném rozsudku příležitostně poukázal na odlišný obsah tohoto pojmu v závislosti na kontextu dané věci: *„Lhůta předepsaná k podání žádosti o povolení k trvalému pobytu, charakterizovaná neurčitým právním pojmem ‚neprodleně‘, nemůže být vykládána stejně, jako pojem ‚neprodleně‘ vztahující se například k poskytnutí lékařské pomoci, tedy okamžitě, tj. v časovém úseku několika minut, hodin, či několika málo dnů.“* Pokud tedy žalobkyně odkazuje na chápání lhůty „neprodleně“ v řádu dnů až týdnů, přehlíží, že takto Městský soud v Praze uvažoval v kontextu podání žádosti o trvalý pobyt, což je zcela jiná situace než nyní posuzovaná. NSS naopak v posledně citovaném rozsudku konstatoval, že *„pojem neprodleně zákonodárce užívá v souvislosti s úkony, které jsou velice naléhavé a nesnesou sebemenší odklad.“*
38. Požadavek na vysokou naléhavost jednání vyžadovaného „neprodleně“ v kontextu nyní posuzované věci pak odpovídá tomu, že smyslem předmětné právní úpravy je ochrana lidského zdraví. Jak vyplývá z výše citovaného čl. 24 nařízení o poskytování informací o potravinách, důvodem pro zakotvení data použitelnosti (vedle data minimální trvanlivosti) je skutečnost, že některé potraviny podléhají snadno zkáze a mohou představovat bezprostřední nebezpečí pro lidské zdraví. Pojem „neprodleně“ s ohledem na tento kontext proto skutečně nelze vykládat tak, že žalobkyně snad měla týden na vyřazení zmíněných potravin. I pokud se snad žalobkyně chystala k likvidaci zboží skutečně již 12. 6. 2018, jak tvrdila, tak i v takovém případě soud nepovažuje jednání žalobkyně v tomto kontextu za neprodlené, a to i ve vztahu k vešmě panence s datem použitelnosti 10. 6. 2018 (o uzeninách zčásti plesnivých a téměř tři měsíce prošlých ani nemluvě).
39. K námitce žalobkyně, že v případě likvidace potravin po uplynutí data použitelnosti je závislá na spolupráci s třetí osobou (odborným pracovištěm), soud uvádí, že jednak právní předpisy ani správní orgány po žalobkyni nevyžadovaly přímo neprodlenou likvidaci, ale toliko vyřazení potravin z dalšího uvádění na trh (správní orgány však zjistily, že zmíněné produkty nebyly ani odděleně umístěny či označeny jako potraviny k likvidaci), jednak je třeba opět připomenout objektivní odpovědnost žalobkyně za dodržování citovaných předpisů (viz odst. 28 výše). Z hlediska samotného naplnění skutkové podstaty je nerozhodné, zda žalobkyně již činila přípravné kroky k likvidaci, či nikoliv (nadto v tomto

ohledu ve správním ani soudním řízení nepředložila žádné důkazy).

K přestupku ad c) (prošlé datum minimální trvanlivosti)

40. K přestupku c) žalobkyně namítá, že předmětné zboží bylo řádně označeno jako zboží s prošlým datem minimální trvanlivosti, ale z důvodu přechování zboží při nízkých teplotách dochází k odlepování etiket a není v možnostech zaměstnanců žalobkyně každý den vše kontrolovat.
41. Žalobkyně své tvrzení, že zboží bylo řádně označeno, ničím nedokládá. Z kontrolních zjištění a z fotografie ze spisu (v elektronickém spisu uložena jako *1_20180612_125721.jpg*) vyplývá, že toto zboží nebylo označeno jako zboží s prošlým datem minimální trvanlivosti. Soud má proto za to, že zboží označeno nebylo. Stejně tak nebylo odděleně umístěno, jak taktéž vyžaduje § 10 odst. 2 zákona o potravinách.
42. S argumentací odlepujícími se etiketami se soud vypořádal již výše (viz odst. 28). Odpovědnost žalobkyně za přestupek je objektivní, přičemž žalobkyně nijak neprokazovala, že by skutečně vynaložila veškeré úsilí k zabránění přestupku. Ostatně v tomto ohledu je zcela vypovídající sama skutečnost, že zboží bylo ke dni kontroly prošlé o více než o rok. V tomto případě tak rozhodně nelze hovořit o adekvátním úsilí a účinných opatřeních k předcházení přestupku ze strany žalobkyně.

K námitce absence společenské škodlivosti jednání žalobkyně

43. Konečně poslední námitkou žalobkyně nesouhlasí s tím, že její jednání vykazuje znaky společenské škodlivosti s tím, že by nedošlo k expedici zboží, neboť kontroly ze strany odběratele jsou velmi podrobné.
44. K tomu soud uvádí, že právní úprava je nastavena tak, že každý článek řetězce vedoucího ke spotřebiteli je odpovědný za plnění svých povinností stanovených k dosažení cíle právní úpravy, kterým je, aby se na trh a ke spotřebiteli dostaly pouze bezpečné potraviny (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 16. 4. 2020, č. j. 10 A 57/2017 - 20, odst. 46, a bod 12 preambule nařízení o bezpečnosti potravin).
45. Žalobkyně se tak nemůže zprostit své odpovědnosti tvrzením, že by její pochybení jistě odhalil někdo další, např. její odběratel. Z hlediska cíle v podobě ochrany jednoho z nejcennějších statků, kterým je lidské zdraví, se na tuto tvrzenou okolnost zkrátka nelze spoléhat. Soud pro úplnost připomíná, že nešlo o jedno drobné opomenutí, ale o celkem pět přestupků, z nichž některé byly již poměrně závažné (např. skladování plesnivých uzenin několik měsíců po datu použitelnosti či více než rok prošlé vepřové koleno). Soud tak nemá pochyb o tom, že jednání žalobkyně bylo společensky škodlivé.

VI. Závěr a náklady řízení

46. S ohledem na výše uvedené soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

47. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyla ve věci úspěšná. Procesně úspěšné žalované žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. března 2021

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu